

ANTON DROBNIČ

POLITIČNI ZLOČINI V SLOVENIJI

Tiskovna konferenca Nove slovenske zaveze 17. 10. 2001

Odprije zaklonska v Slovenski Bistrici, v katerem so doslej našli čez 230 človeških okostij, je slovensko javnost zopet spomnilo na množične umore političnih in idejnih nasprotnikov, ki so jih nad neoboroženimi slovenskimi prebivalci komunistični teroristi izvršili med revolucijo in njihova totalitarna država po drugi svetovni vojni. V Sloveniji je iz tistega časa podobnih množičnih morišč več sto, v njih je po ocenah nekaj sto tisoč žrtev, od tega okrog 25.000 Slovencev.

Razumljivo je, da nekdanja totalitarna država ni odkrivala in raziskovala svojih lastnih zločinov. Uzakonjen zločin je pač bistvo vsakega totalitarizma. Povsem nedopustno pa je, da množične zločine in zločince že deset let prikriva in skriva tudi samostojna slovenska država, ki je po svoji ustavi pravna država. Vendar to ni nerazumljivo, saj državo v večini vodijo in upravljajo isti ljudje - nekdanji komunisti, ki so prej vodili zločinsko totalitarno državo.

Izvršna oblast, ki je po slovenskih zakonih pristojna za odkrivanje zločinov in njihovih storilcev, zato doslej pravosodju ni podala niti ene ovadbe za zločine revolucije in totalitarne države in mu ni izročila niti enega zločinca. Tudi v Slovenski Bistrici raziskave zasutega zaklonskega ni spodbudila ali začela država, ampak prisebna in človeškega dostojanstva zavedajoča se lokalna skupnost. Šele kasneje, ko odkritja ni bilo več mogoče zatajiti, so prišli državni predstavniki, ki tam niso imeli kaj početi, se postavili pred objektivne fotografskih aparatov in kamer in obljubili, da bodo zadevo profesionalno raziskali. Profesionalci so seveda zopet bivši komunisti, zato je neučinkovitost obljubljenih raziskav zagotovljena.

Dokazov za komunistične množične zločine med vojno in po njej je ogromno. Zato službam za odkrivanje zločinov ni treba čakati na Slovensko Bistrico. Naj omenimo samo dve zadnji publikaciji: knjigo dr. Lovra Šturma „Brez milosti“, ki dokumentirano opisuje pomor vojnih ujetnikov - ranjencev in bolnikov v mesecu maju 1945, in monografijo dr. Borisa Mlakarja „Tragedija v Cerknem“, v kateri so zbrani številni in natančni podatki o umoru 15 domačinov iz Cerknega leta 1944 na

Lajšah. Znani so poboji ujetih vaških stražarjev v Ajdovcu leta 1942, umori v Krimski jami leta 1942, umori na Brezovi rebri, v breznu Žiglovica, množični umori leta 1943 v Mozlju, Jelendolu, na Travnih gori, v Velikih Laščah in težkih ranjencev na Turjaku, sodni umori v zloglasnem kočevskem procesu, genocidni umori cigánov v Sodražici, Kanižarici, pri Novem mestu, itd. itd.

Znanih je na tisoče žrtev - o tem že leta pričajo javne farne spominske plošče in knjige, znani so številni izvrševalci. Predvsem pa so znani vrhovi revolucije in njene totalitarne države: partijski voditelji, politični komisarji in vojaški poveljniki partizanskih enot, funkcionarji VOS-a in OZNE, KNOJ-a in drugih enot, ki so morile, odgovorni ministri, tožilci, zločinski sodniki in lokalni funkcionarji totalitarne oblasti. Izgovor, da storilci niso znani, je res samo izgovor. Samo izgovor je prav tako trditev, da žrtve niso identificirane, kajti tudi umor nepoznane žrtve je zločin. Brez pravne vrednosti je tudi ugotovitev, da nekatere žrtve niso Slovenci in da zločinci niso v Sloveniji. Tudi umor tujca je zločin, ki ga mora odkriti in preganjati slovenska oblast, ta mora od tuje države zahtevati tudi izročitev tujega zločinca, ali pa zahtevati, da takšnemu zločincu po predpisih mednarodne konvencije sodi tuja država.

Nešteta grobišča po jamah, jarkih in brezni mora torej pravna država raziskati, ugotoviti žrtve in vzrok njihove smrti, smrt uradno objaviti in jo vpisati v javne knjige, zbrati in urediti podatke o storilcih in jih z ovadbo predati organom kazenskega pregona, ti pa uvesti predpisani kazenski pregon. Za vse to je na prvem mestu odgovorna izvršna oblast s kriminalistično službo, stranke vladajoče koalicije in drugi državni vrhovi, ki morajo vzpostaviti takšne pravne in politične razmere, da bodo taki postopki možni in učinkoviti.

Po 60 letih od revolucionarnega nasilja je zadnji čas, da državna oblast izpolni svojo mednarodno, pravno in civilizacijsko in kulturno dolžnost do žrtev tega nasilja, pa tudi dolžnost do svojega, nekoč revoluciji žrtvovanega in danes zaradi revolucije razklanega naroda. Ta oblast je dolžna slovenski narod privedi v stanje evropske normalnosti.

Za referendum o narodni spravi

Združeni ob Lipi sprave, Civilna družba za demokracijo in pravno državo ter Društvo za ureditev zamolčanih grobov so se na skupni časnikarski konferenci 26. oktobra zavzeli za referendum o narodni spravi, saj po besedah predsednika Združenih ob Lipi sprave Stanislava Klepa ni nobenega upanja, da bi oblast prisluhnila hotenju ljudstva po narodni spravi. Zakon o grobiščih po njihovem mnenju ne more in ne sme nadomestiti deklaracije o narodni spravi.

Z zahtevo po referendumu se obračajo na oblast, saj je „sprava slovenskemu narodu potrebna kot vsakdanji kruh“. Z zakonom o grobiščih se po Klepovih besedah ničesar ne rešuje, čeprav je pokop civilizacijska kategorija, ki jo odobravajo. Klep meni, da ne smemo zamolčati, da so bili poboji zlo-

čin. Prepričan je, da oblast njihovo gibanje ignorira, kljub temu da so se prvi javno „spomnili slovenskega holokavsta“ s slovesnostjo na ljubljanskih Žalah 1. novembra 1988.

Predlog deklaracije o narodni spravi, ki so ga v DZ vložili Združeni ob Lipi sprave, je v DZ že od 15. junija 1990. leta, dosedanja predsedniki DZ pa so to vprašanje obšli in ga še vedno potiskajo v ozadje. Predsednik DZ Borut Pahor mu je sicer v pismu odgovoril, da v zakonodajnem postopku v DZ ni predložen noben predlog akta s takšnim naslovom, saj DZ obravnava le predlog deklaracije o protipravnem delovanju komunističnega režima, ki sta jo vložila poslanca Janez Janša in Lojze Peterle.

Na Slovenskem ozemlju leži od 200.000

Slovenski utripi

**ŽALNA SLOVESNOST
IN JASNE BESEDE**

V Kucji dolini nad Podutikom pri Ljubljani je bila 28. oktobra žalna slovesnost ob grobu žrtev poveljnega nasilja, ki so bile pobite v Brezarjevem breznu kmalu po koncu druge svetovne vojne. Poleg svojcev pobitih so se je udeležili predstavniki pomladnih strank. Vsi govorniki so ostro obsodili poveljnega poboje, ki jih je zagrešila tedanja komunistična oblast.

Med te poboje sodi tudi zločin v Brezarjevem breznu, v katerem so postrelili približno 800 ljudi. Slavnostni govornik je bil Justin Stanovnik, član Nove Slovenije in Nove zaveze. Pomladne stranke zahtevajo, da se raziščejo vsa doslej znana in neznan grobišča, zahtevajo pa tudi vso resnico o poveljnih pobojih. To bo mogoče le, ko bo državni zbor sprejel izjavo o komunistični revoluciji in državljanski vojni ter zakona o slovenskem genocidu in o eksodosu ljudi, ki so morali leta 1945 pred njim zbežati iz domovine, je še dejal Stanovnik.

PRED DESETIMI LETI

V noči iz 25. na 26. oktober je pred desetimi leti iz koprškega pristanišča odplula ladja z zadnjimi vojaki jugoslovanske vojske. Kot sklepno dejanje nastajanja samostojne države se je ta dan zapisal v zgodovino slovenske državnosti.

Odhod zadnjega vojaka je bil sicer vrh dogajanj v procesu slovenske osamosvojitve, ki se je začel s prvimi svobodnimi volitvami aprila 1990, razoroževanjem takratne slovenske teritorialne obrambe, ustanovitvi vojaške strukture narodne zaščite in referendumom za samostojnost, v zaključno fazo pa je prešel z desetdnevno vojno.

Iz pristanišča v Kopru se je armada začela umikati 20. oktobra. Zadnji vojaki JLA so se vkrcali na ladji, ki sta pluli pod tujima zastavama, zato sta po mednarodnem pravu veljali za tuje ozemlje. Tako je mogoče reči, da je do polnoči 25. oktobra Slovenijo zapustil zadnji vojak jugoslovanske armade.

ZA EVROPO NA SLOVENSkih TLEH

NSi bo na kongresu konec novembra v Rogaški Slatini sprejela spremembe statuta v smeri večje vloge članstva na delovanje stranke, dopolnila program Nove Slovenije in sprejela programske resolucije, o katerih trenutno razpravljajo v 146 občinskih odborih stranke. Potekal bo pod geslom Za Evropo na slovenskih tleh.

Predsednik stranke Bajuk je potrdil, da

do 300.000 ljudi, ki so žrtev totalitarne države, je dejal Klep, predsednik Civilne družbe za demokracijo in pravno državo Vinko Vodopivec pa je poudaril, da vztrajajo na tej številki, dokler ne bo ugotovljeno drugače. „Če oblast ni sposobna obsoditi pobojev in povedati, kdo so krivci, smo daleč od civilizirane države in se je moramo sramovati,“ je še dejal Vodopivec.

bo ponovno kandidiral za predsednika stranke in dodal, da je dobrodošla vsaka kandidatura za to funkcijo.

Nova Slovenija se ne zavzema samo za vstop Slovenije v Evropsko unijo, ampak želijo evropska načela uveljaviti tudi v Sloveniji. Bolj kot sprejemanje zakonov je pomembno njihovo izvajanje, bolj kot ustanavljanje institucij pa njihovo delovanje in prilaganje potrebam moderne Slovenije.

NOVI AMERIŠKI VELEPOS LANIK

Novi ameriški veleposlanik v Sloveniji Johnny Young, ki je črne polti, je predal poverilna pisma predsedniku Kučanu.

Young je na avgustovskem zaslišanju pred senatnim odborom za mednarodne odnose izrekel precej laskavih besed o Sloveniji, a dodal, da bo treba še marsikaj postoriti za vključitev v NATO in EU. Glede vračanja po drugi svetovni vojni odvzete lastnine pa je Young tedaj dejal, da si administracija v Washingtonu prizadeva za rešitev problema zaradi zahtevkov, ki jih dobiva od ameriških državljanov. „Nenehno dobivamo vprašanja od približno 400 ameriških državljanov, ki so vložili zahteve za vrnitev lastnine, za katero pravijo, da je njihova. Lastnina jim je bila odvzeta v času, ko niso bili ameriški državljanji, vendar zdaj so, in zato imamo obveznost, da jih upoštevamo. Poleg tega je rešitev tega vprašanja povezana z enim od pogojev za članstvo v zvezi NATO, v smislu urejanja sporov, ne le glede lastnine ameriških državljanov, ampak v okviru urejanja notranjih sporov. To se lahko zanesljivo razlaga kot eden od kriterijev, ki jih je treba izpolniti za vstop v NATO.“

GROŽNJA Z VETOM

Ameriški demokratični senator Robert Torricelli je v nedavnem pismu slovenskemu premierju Janezu Drnovšku izrazil pričakovanje, da bo Slovenija zagotovila nediskriminatorno denacionalizacijo, tako za ameriške Slovence kot za italijanske optante, v nasprotnem primeru pa naj bi bil Washington na vrhu NATO v Pragi pripravljen vložiti veto na vstop Slovenije v NATO.

To poročila tržaški dnevnik Il Piccolo in dodaja, da je Drnovšek na pismo že odgovoril in senatorju pojasnil kriterije, ki jih baje Slovenija upošteva pri denacionalizaciji, spomnil pa tudi, da vprašanje odškodnin za optante urejajo mednarodni sporazumi.

Domači medijski post komunisti so mislili, da bodo lahko prinesli okoli ves svet, ki naj bi jih imel za velike demokrate, sposobne vstopiti v krog evropske in atlantske skupnosti v obrambo demokracije. Denarja ne bomo vrnil, pa bo konec zadeve, mi pa bomo na varnem, so mislili. A so se zmotili. Po svetu niso ljudje tako ustrahovani kot v Sloveniji. Takoj so sorojaki po svetu dvignili glas in opozorili odločujoče zahodnjake, kaka je resnica. In na Zahodu ne marajo med seboj take narobe-redkvice (zunaj beli, notri rdeči). Vstop v demokracijo niso le besede, ampak predvsem dejstva.

STRAN 3:**Mladinski dan v Carapachayu**

Naša skupnost živi

V četrtek, 18. oktobra je **sanmartinska Zveza žena-mati** imela svoj redni mesečni sestanek. Vodila ga je **predsednica Ančka Podržaj**. Snov pogovora je bila zanimiva verska tema, katero sta posredovali **Katica Dimnik** in **Saša Golob**.

Isti dan, v četrtek, 18. oktobra sta **odseka Zveze slovenskih mater in žena iz San Justa in Ramos Mejije** organizirala romanje k **Mariji v San Nicolas**, pod vodstvom predsednic **Nežke Kržišnik** in **Pavle Škraba**. Romarje je spremljal župnik **Toni Bidovec**.

V soboto, 20. oktobra je bila v **Slovenskem domu San Martin „Tombola 2001“** z lepimi dobitki.

Isto soboto je **Slovenska nogometna ekipa „Zedinjena Slovenija“** priredila v Našem domu v San Justo „Video pub“, zaključno prireditev, kjer so predvajali film o turneji „Slovenija 2001“. Sledila je prosta zabava s plesom.

Prav tako isto soboto so se **rojaki iz Carapachaya** zbrali v svojem domu in se pridružili praznovanju **60. obletnice obstoja mesta Carapachay**. Pri programu je

sodelovala tudi **folklorna plesna skupina Maribor**.

V nedeljo 21. oktobra, ko se v Argentini praznuje **materinski dan**, so tudi v naših domovih po maši krajevne skupnosti prirredile srečanja, zajtrke in proslave v **počas-titev naših mamic**.

V ponedeljek, 22. oktobra je bila seja **Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice** pod vodstvom predsednika **Hermana Zupana**. To pot se je razvijala v prostorih podjetja **Iskratel** v središču Buenos Airesa.

V nedeljo, 28. oktobra je bil na Pristavi v Castelarju **34. Pristavski dan**. Prišel se je z dviganjem zastav in sv. mašo. Sledilo je kosilo. Popoldne je bil kulturni program. Goste je pozdravil predsednik **Janez Gregor Jelenc**, slavnostna govornica je bila **prof. Miriam Jereb Batagelj**. Nato so predvajali šaljivko „Dobro jutro. Kaj bo dobrega?“ Gregorja Tozona v režiji **Dominika Oblaka**. Sledila je prosta zabava.

Isto nedeljo je bila v cerkvi Marije Pomagaj **ura duhovnosti**.

D-ova za tisk. referat ZS

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Čeprav je res, da je gospodarstvo temeljna skrb vlade in opozicije, so danes finance tako tesno povezane s politiko, da ju je nemogoče ločiti. Osrče sedanjega pogajanja pa poteka med vlado in guvernerji. V središču dogajanja so znova province.

KJE JE IZHOD?

Gospodarski minister Cavallo že nekaj časa osredotoča vse svoje napore v glavni „deficit 0“. Na en ali drug način, z odlaganjem plačil ali resničnim varčevanjem, mu je to doslej uspelo. A vse se lahko podre, če bodo province še naprej razsipale javne fonde tako kot doslej.

Pravzaprav niso vse enake: ene so bolj uspešne, druge manj. Zanimivo je, da se veliko provincijskih vlad sooča s podobnim problemom kot država: prevelik „zunanji“ dolg. Enako kot zvezne vlade so se tudi provincijske popolnoma neodgovorno zadolžile. Obresti jih sedaj davijo.

Sem pa je treba postaviti nov dejavnik. Pretekli teden je Cavallo nenadoma izgubil javne pozornice. Čeprav so najprej omenjali domnevno bolezen, se je kmalu pokazalo, da je šel na brzo potovanje v Združene države. Minister poizkuša zadnje ukrepe, s katerimi bi rešil svoj gospodarski načrt (in seveda svoj ugled) in se pred narodom izkazal kot uspešen gospodarstvenik in rešitelj države. Ti ukrepi temeljijo na refinanciaciji velikega dela zunanjega dolga.

Temelj refinanciacije je, da bi sedanji dolg z visokimi obrestmi zamenjali za novega, kjer bi bile obresti „človeške“, torej odplačljive. To bi pravzaprav moralo biti po godu tudi tujim upnikom, ki bi sicer res prejeli manjše obresti za svoja posojila, a bilo bi jim zagotovljeno, da bodo odplačila prejeli, ne pa živeli v stalnem strahu, ali bo Argentina plačala ali ne.

A tudi za izvedbo tega država potrebuje kakih 3.000 milijonov dolarjev, od teh pa 1.200 milijonov kar takoj. Cavallo se je obrnil na Mednarodni denarni sklad (FMI). Pogoji, da se sploh pogajanja prično, pa je politična zaslomba temu načrtu. „Politična zaslomba“ pa pomeni soglasje provinc, ki so postale važen gospodarski in politični dejavnik.

Z ŽAMETOM ALI Z GORJAČO?

Takoj po povratku se je Cavallo postavil na čelo pogajanj z guvernerji. To delo je sicer že opravljala posebna vladna komisija in napredki so bili zadovoljivi. Iskali so že primeren datum za podpis. Minister je mislil le še pohiteti s soglasjem in podpisom sporazuma, a vnesel je nekatere spremembe, ki so bile manj ugodne za province. Ubogi Cavallo je znan po svojem ognjevittem temperamentu. Ker se guvernerji niso pustili prepričati in niso sprejeli pogojev, ki jih je nudil, jih je kar po domače nahrulil in jih obdolžil, da so oni krivi, da Argentina nima več zunanjega kredita.

V čim je razlika med vlado in provinca-mi? Bistvena je v dveh točkah. Province zahtevajo, naj jim zvezna vlada zagotovi refinanciacijo dolgov z obrestno mero v višini 7% (sedaj plačujejo celo do 24%), te garancije pa se vlada otepa. Druga temeljna točka pa je količina fondov, ki naj bi bili provincam namenjeni v proračunu za leto 2002. Vlada je predvidevala 13% manj kot letos. Cavallo je hotel ta procent še znižati. Sploh pa je izrazil, da je vse odvisno od davčne nabirke in da vlada ne more garantirati nobene stalne številke. Po vsem tem so guvernerji pogajanja enostavno zapustili. V trenutku, ko pišemo te vrstice, se skuša pogajanja obnoviti. Seveda, do sporazuma

mora priti, ker ga potrebujejo eni in drugi.

Predsednik De la Rúa je moral pomiriti duhove, z žametom obdati razmerje z guvernerji in se osebno obvezati v pogajanjih s provincami. Prav tako je moral miriti razburjanje v Brazilu. V svoji jezi, ker stvari ne potekajo tako, kot je načrtoval, se je namreč Cavallo spraval tudi na sosednjo državo, katere valutna politika devalvacij hudo prizadeva argentinsko gospodarstvo.

Eden važnih dejavnikov sedanje krize pa je tudi svetovni položaj. Spričo vojnega stanja in recezije v samih ZDA naša država ni več važna ne zanimiva in obstaja mnenje, naj si pač Argentina sama pomaga, kakor si more in zna.

NOVA EKIPA, STARE TEŽAVE

Spremembe v vladi, ki so jih napovedovali takoj po volitvah, je sedaj predsednik v precejšnji meri izvedel. Potem ko je odpadel zadnji minister Solidarne fronte (Juan Pablo Cafiero), je bil Jose Dumont imenovan na ključno ministrstvo za delo, Hernan Lombardi pa na ministrstvo za turizem, kulturo in šport. Patricia Bullrich, ki pa se je doslej bodla s sindikati, je z delavskega ministrstva presedlala na Socialno skrbstvo. To rošado so že nekaj časa napovedovali. Vladna ekipa je s tem postala precej bolj homogena.

Zaostri la pa se je polemika v Solidarni fronti glede njene vloge v vladi. Snov debate je, ali naj sploh še ostanejo ali naj enstavno preidejo v odkrito opozicijo. V tej debati pa se je znova pojavil bivši vodja in podpredsednik vlade Chacho Alvarez, katerega eni in druge sprašujejo za mnenje in skušajo vplesti v končno odločitev.

V vsem tem političnem delovanju pa lahko opažamo precej pomanjkanja logike in doslednosti. Ko je namreč peronizem v poslanski zbornici predlagal, naj bi z novim zakonom odpravili izredna pooblastila vladi („superpoderes“), so tako radikali kot frepasisti najprej z izostankom blokirali debato, nato pa volili proti in s tem izjalovili peronistično potezo. Vendar ima vlada enake probleme kot prej, kar se tiče zakonskih postopkov v parlamentu. Dolgotrajni sestanek med predsednikom države in radikalnim vodjem ter novoizvoljenim senatorjem Alfonsinom ni prinesel nobenega rezultata. Vsak vztraja na svojem in ni skupne točke. V novi zasedbi parlamenta bo tako usoda zakonskih besedil še bolj odvisna od pogajanj s peronizmom. Tudi s tega vidika je bistveno, da pride do soglasja s provincami, ki so večinoma v peronističnih rokah.

Od tega pogajanja bo seveda izvzet menemizem. Med pristaši bivšega predsednika in večino guvernerjev ni dobrega razmerja. Menem še sedaj ni zapustil ideje, da bi kandidiral za predsednika čez dve leti. A njegova teža v strukturi stranke je domala splahnela. Do vlade je naravnost sovražno razpoložen, ker jo krivi svojega sodnega stanja. Ta teden mu je sodnijska zbornica ponovno odklonila izpust na svobodo. Vrhovno sodišče sicer skuša na vsak način, da bi ji vprašanje bivšega predsednika čim kasneje padlo v naročje. A verjetno je, da če vprašanje končno pride na najvišjo inštan-co, bo prevladala nekdanja vdanost (5:4) v njegov prid.

Carlos Saul Menem pa ima drugo lažjo pot kot pa dolgotrajni preiskovalni zapor in zafrkavanje sodnih inštan-c: izvoljen je bil kot nadomestni kandidat za senatorja v zastopstvu province La Rioja. Naslovni senator njegov brat Eduardo mu je že ponudil ostavko, po kateri bi Menem prišel v senat, dobil imuniteto in bil tako rešen vseh skrbi. Bo končno segel po tem rešilnem pasu?

Ameriška politika in terorizem

Spričo naraščajoče svetovne napetosti, povzročene zaradi brutalnega terorističnega napada na središče gospodarske in vojaške moči največje velesile na svetu, dnevno časopisje polni strani o povračilnih napadih Amerike na Afganistan, o bakteriološki vojni, o izjavah svetovnih politikov itd., a komaj opazno je zaslediti vesti o globljih vzrokih, ki so v letih dovedle do svetovnega spopada. Prvič v zgodovini se je zgodilo, da je bilo napadeno osrče ameriške zemlje in tudi prvič v zgodovini, da so Američani začutili vso težo in grozoto vojnega stanja na lastnem ozemlju. Letala pa niso samo zrušila simbole gospodarske in vojaške moči. Zadelo so tudi v stolp posmoderne civilizacije, vzvišene samozadostnosti, plehkosti, potrošništva in kopičenja bogastva. A spomnimo se ob tej priliki tudi izjav, ki jih je podal predsednik združenih držav Bush v zaprepaščenosti: „Kdor ni z nami, je proti nam“. Smo že slišali kaj podobnega? O, pač! V dobi komunistične revolucije in okupacije v Sloveniji: „Kdor ni za Osvobodilno fronto, kdor se ne uvrsti v partizansko, ta je proti nam, je razrednik sovražnik, kolaboracionist, izdajalec“. In po Bushevih besedah bi bilo nujno poleg obsodbe terorističnih akcij odobriti ameriško politiko, pa naj bi bila še tako zgrešena. A kmalu za tem je sledila še nadaljnja Busheva izjava: „Bili smo preveč moralni v svetu nemorale.“ Tu se je pa vredno ustaviti in se vprašati. Je bila res vsa dosedanja ameriška politika tako prozorno čista, popolnoma v skladu z moralnimi in etičnimi načeli? Poglejmo samo nekatera od preminogih dejstev, ki govore in pričajo nekoliko drugače:

1. V drugi svetovni vojni je Amerika zavezniški vred uničila zlo nacizma, a se je povezala s še hušjim zlom - sovjetskim komunizmom.

2. Z odvrganjem atomske bombe na japonski mesti Hirošimo in Nagasaki je Amerika sicer zaustavila vojno viхро, a dodala nov zločin nad človeštvom, ki je terjal nad stotisoče nedolžnih žrtev in nešteli-ovnih pohabljenec.

3. Če pridenemo še desetisoče protikomunistov Kozakov, Kavkazijcev in Belorusov iz ameriške in angleške cone, izročeni Sovjetski zvezi, kjer so bili mučeni in poklani, bomo dobili pravo podobo špekulativnega angloameriškega oportunitizma.

4. Znano je tudi, da so sicer dobro oboroženo armado Vlasovcev, namesto da bi jo poslali na fronto proti tedaj oslabiljeni vojski Sovjetov, razorožili, jo nastanili najprej na Bavarskem v ameriški coni, nato pa so jo v smislu dogovora v Jalti na zahrbtn način vračali v sovjetske roke.

5. Ves čas v vojnem obdobju je Amerika zavezniški dobavljala vojni material in tako okrepila že izčrpano rdečo sovjetsko armado. Istočasno pa je iz letal odmetavalo partizanom v Sloveniji in drugih jugoslovanskih republikah najmodernejšo orožje, s katerim so se slednji še bolj krvoločno znesli nad svojimi žrtvami.

6. Tito se ne bi tako dolgo in trdno obdržal na vrhu, ako ga ne bi na raznih področjih vseskozi podpirala Amerika, s tem pa podaljšala trpljenje naroda pod knuto komunistične strahovlade.

7. Amerika je indirektno po raznih tajnih kanalih podpirala diktature bivših kolonialnih latinskoameriških držav. S časom pa se je premislila in začela podpirati Fidela Castra, da se je lažje povzpел na oblast. A ameriški oportunitizem se je zopet zaobrnil in usmeril proti njemu, poizkus odpora antikastristov je bil izigran in klavrno končan.

8. Z bombardiranjem Vietnama in Koreje je bilo prizadeto predvsem civilno prebivalstvo. In iz Vietnama so se morali umakniti.

9. Je z bombnimi napadi nad civilnim prebivalstvom v Iraku in pozneje v Jugoslaviji (Beograd) Amerika kaj dosegla? Nešteto nedolžnih žrtev je padlo, a glavna krivca Hussein in Milošević sta odnesla cele glave.

10. Če vzamemo v poštev še druge ameriške vojaške posege, naj omenimo najvažnejše, pričeniši z letom 1846 v boju proti Mehiki, nakar sledijo letalski bojni poleti na Dominikansko republiko, Grenado, Panamo, Somalijo, in končno na Kosovo.

11. Na vrsti so sedaj povračilni napadi na Afganistan, z vso najmodernejšo vojaško oboroževalno tehniko, usmerjeno proti eni sami osebi - Bin Ladenu, katerega so sami izurili v terorističnih akcijah v obrambi proti sovjetskemu prodoru na njihovo ozemlje. Kakšna ironija! In posledice?

Skrajno ubožšana dežela, kjer ne poz-

Nad. na 3. str.

Slovinci v Argentini

CARAPACHAY

39. mladinski dan

Vztrajnost je ena najvažnejših človeških lastnosti, ni pa tako enostavno jo gojiti ali pa si jo privzgojiti. Dan za dnem se borimo proti toku, kljubujemo nasprotovanjem in z vsakim narejenim korakom se odločamo za začetno in po našem mnenju pravilno pot. Slovenska skupnost v Argentini še obstaja in živi po tolikih letih prav zaradi ljubezni in slovenske zavesti, posebno pa zaradi vztrajnosti. Vztrajanje pri odločitvah, zahtevah, v upanju in v zvestobi; kljub nasprotovanju nam daje možnost, da ostajamo še naprej zvesti svoji istovetnosti v pozitivnem odnosu do vsega, kar smo prejeli.

Vztrajanje v prepričanju, da je odločitev prava, ni lahko delo in se pogosto zgodi, da nas prevzame malodušnost in obup. Delovanje po krajevnih domovih in zvezne prireditve predstavljajo napor, posebno če to delo sloni na maloštevilni skupini. Slovenska mladina v Carapachayu je vredna občudovanja zaradi vztrajnosti, ki so jo pokazali skozi vsa ta leta in zaradi trdnega prepričanja, da se lahko z dobro voljo in ljubeznijo pripravi kvalitetni kulturni program, kar so nam pokazali v nedeljo, 30. septembra.

Mladinski dan se je vršil pod geslom „Le v dobrem srcu, je v doma!“. Najprej

je pozdravil vse navzoče mladinski krajevni predsednik Andrej Žnidar. Predstavil je novo zastavo z grbom, ki bo odslej predstavljala karapačajsko mladino. Na plavem polju ležijo štirje pravokotniki različnih barv, ki predstavljajo mlin. Plava barva predstavlja argentinsko in slovensko kulturo, rumena zvestobo krščanski veri, zelena gojitev športa, rdeča pa življenje, slovensko kri, ki se pretaka po naših žilah. Ta mlin je zgoraj obkrožen z argentinsko zastavo, spodaj pa z slovensko. Argentinska predstavlja nebo, por katerim živimo, slovenska pa narodnost, iz katere izviramo. V imenu zveznega odbora je tudi pozdravila vse navzoče še Monika Klarreich.

Vsebina programa je bila Pavletova zgodba. Pavel je mlad fant slovenskega porekla, ki redno zahaja v slovensko skupnost. Zaveda se, da je Argentina v krizi, in sluti, da tukaj ne bo našel prave bodočnosti. Tako se odloči, da gre na pot in išče srečo drugje.

Karibi so kot prikazen raja, kjer kraljuje samo veselje. Pavel se naučijo sonca in uživa ob plesu deklet ob ritmu tropične glasbe. Pavel čuti, da vesela glasba ni vse, in se odpravi v bogatejšo deželo, odpelje se v Združene države. Hitro se privadi folk

glasbi in pogosto hodi v gostilne, kjer dekleta plešejo značilni kavbojski ples, skupina fantov pa igra živahno pesem. Pavle se prijetno počuti, a angleščina mu ne teče. Dolgo premišljuje, kam naj gre. Končno se odloči, da se popelje v Italijo, saj je italijanščina podobna španščini!

Italija je država z živahnimi ljudmi, katerim je avtomobilizen zelo pri srcu in kjer predvsem navijajo za znamko Ferrari. Pavel je priča tega navdušenja! Šest naraščajnikov, oblečenih v rdečo barvo, in sedem naraščajnic v folklorni obleki zaplešejo ob zvokih Čukove Ferrari polke. Pavletu je polka zvenela po domače, zato se odloči, da skoči še do Slovenije. Tam si najame avto, obiše sorodnike in se vsepovsod počuti kot doma. To tudi dokaže, ko se pridruži mladim in z njimi zapleše v kolu belokranjske plesne. Prijetno mu je, a ne more zatajiti, da pogreša slovensko skupnost v Argentini. Srečen se vrne domov. Tu ga čakajo stari prijatelji in seveda skupno delovanje v domu. Z njimi po dolgem času ponovno pleše ob zvokih znane in moderne „cumbije“.

Pavel se je dolgo časa potepal po svetu in spoznal mnogo ljudi in krajev ter prišel do zaključka, da si srečo vsak posameznik sam gradi. Njegova zaključna misel je bila: „Delajmo za boljši svet in našli bomo srečo!“

Ob koncu je spregovoril Franci Cukjati, ki je povzel to misel in poudaril, da se moramo truditi in graditi dobro srce.

Zahvale so neizogibna točka vsakega programa. To pot so si zaslužile aplavz in

poklon Metka Slabe, Helena Žnidar, Pavla Korošec in Marija Evgenia Medina.

Čestitke vsem nastopajočim in sodelujočim. Vso mladino pa vabimo na zvezni mladinski dan v nedeljo 4. novembra.

V.G.

Ameriška politika...

Nad. z 2. str.

najo niti telefona, kjer skoraj ni vojaških objektov, saj so Sovjetske čete že vse razdejale in porušile, na desetisoče v grozi bežečih afganskih beguncev pred točo misilskih zadetkov na obljudene kraje. Ampak Amerikanci hladnokrvno, brezdušno izjavljajo, da je bila pomota. In takih „pomot“ ni bilo ravno malo!

12. Iz medijskih virov je bilo zaznati, da se Amerika ne misli podrediti določilom Zveze narodov, ne sklepom mednarodnega sodišča v Haagu. Omejitev oboroževanja velja menda samo za male nerazvite države, izvzete so samo velesile kot Amerika in morda še kakšna druga.

So vsa navedena dejstva pri amerikaniziranju sveta zares moralna? A terorizem je seveda vreden obsodbe v vsakem primeru, vendar pa pade odgovornost tudi na velesilo, ki ustvarja vse pogoje za razmah tega svetovnega zla. Zaneten je bil s tem požar, ki se utegne razdivjati do neslutnih svetovnih razsežnosti.

Tone Šušteršič

Marjan Grum razstavlja

Gospod Marjan Grum, slišal sem, da pripravljate novo razstavo. Bi lahko povedali, v čem ta obstaja?

Mislil pripraviti razstavo, da bi prikazal skupaj svoja dela. Ker imam v svoji galeriji več sob, lahko pokažem, kaj sem delal prej. Tako lahko vsak, ki me obiše, vidi moja dela iz različnih dob. Zadnja dela obstajajo v kompozicijah v gibanju, niso statična. To so, dejal bi, magični prikazi, ki vsebujejo luč, barvo in gibanje. To so slike v vednem gibanju, tako da so vedno različni pogledi nanje. Imam neke kompozicije, npr. Ne drogim, ker sem kaj pride veliko mladine, jim hočem pokazati realnost življenja. Sicer tudi pomagam raznim cerkvenim ustanovam, ki se borijo za boljše življenje. Želim, da mladini pride do srca, kaj se lahko dogodi, čeprav je lahko kruto. Zame so minili časi slikanja rožic ali ptičkov, hočem prikazati sedanjost.

Pred kratkim ste bili v Sloveniji. Kaj ste prinesli od tam?

V glavnem sem tam dobro spoznal težave, ki so jih imeli domobranci, med njimi je bil tudi moj oče, oficir, ki so ga vrnili in ubili po vojski. Hotel sem narediti nekaj

poklon vsem padlim domobrancem in očetu. Ko so me peljali v neko kapelo v Tomišlju in sem tam videl imena vseh padlih, tudi mojega očeta, mi je seglo globoko v srce. Prej se nisem zavedal vsega, nisem razumel, da je oče pustil družino s štirimi otroki, nisem razumel, da je bil kdo pripravljen žrtvovati se za domovino. Šele ko so mi sedaj razložili, sem razumel vso problematiko.

Kako boste to prikazali na razstavi?

Ena soba je posvečena domobranci-motivu. Tam je instalacija z dinamično barvo in z glasbo. Obiskovalec bo vstopil v sobo, kakor da bi se nahajal v neki jami. In od tam gledal usodo domobrancev.

Razstavljali ste med Slovenci, pa tudi drugje?

Imel sem že veliko razstav. Med zadnjimi sem razstavljal v Ayacucho, Córdoba, v San Luisu, v raznih muzejih, v San Juanu in tako dalje. Ta mesta so važna, ker tja umetnost bolj malo prihaja.

Kje ste razstavljali med Slovenci?

Razstavljal sem v Slovenski hiši in na

Slovenski pristavi.

Vi imate svoj prostor na Caminito. Komu tam prodajate?

Imam veliko klientov, prihajajo Nemci in Japonci, ki veliko kupujejo. Zdaj je v modi tango; sicer ne znam plesati tanga, ženi je zelo všeč, ampak jaz čutim s tangom, zato tudi tega slikam. V kiparstvu sem bil prvi v Caminito, ki sem tja prinesel tango, že takrat, ko ni bilo to moderno.

Kako pa ste prišli v Caminito?

Z ženo sva nekoč se sprehajala po Boki in po Caminito, videl sem „ferio“, pokazal sem jim svoje slike in so dejali, da bi moral biti z njimi. Šel sem v Center San Martín, kjer so me sprejeli.

Bi še lahko povedali svojo življenjsko pot?

Rojen sem bil na Igu - Tomišlju, nato je vsa družina prišla v Argentino, kjer smo živeli v Ramos Mejiji, nato v San Justo - barrio San Nicolás, nato je mama kupila hišo v Castelarju. Od tam sem prišel semkaj v Boco.

Pa vaša umetniška pot?

Svoje prve figure iz kovine, ki so najbolj

poznane, sem pričel skoraj avtodidakt. In skoraj isti stil uporabljam do sedaj. Nato sem študiral slikarstvo pet let v Moronu, potem sem se učil razne tehnike v privatnih ateljejih.

Zadnje vaša dela?

Zadnja moja dela so kompozicije v gibanju, kot sem že dejal. To je nekaj novega in imam veliko različnih možnosti.

Dobite kaj obiskov iz Slovenije?

To pa vedno. Če pride kdo iz Slovenije, gotovo tudi obiše mene. Zakaj? Ljudje si pripovedujejo med seboj, in moja dela jih zelo zanimajo. Obiskal me je npr. škof Uran, Drago Jančar, Zora Tavčar, ki mi je tudi v Mladiko naredila zanimivo reportažo, Hudeček, Ljubljanski oktet, Trinajsto prase, itd.

Kako je sedaj z vašo razstavo?

V moji galeriji v Boki na Garibaldi 1429 (za Caminito) me lahko obiše vsak večer od 18. ure dalje, in ves ta mesec. Veselilo me bo, če vam lahko razkažem vse razstavne prostore z mojimi skulpturami, slikami in najnovejšimi deli.

Pogovarjal se je Tine Debeljak

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Svet telekomunikacij

Gotovo je nekaj novega, da se slovensko ime širi med argentinsko javnostjo vsled trgovskega in podjetniškega prodiranja. In vendar je to primer podjetja Iskratel.

Kot del strategije za razširjanje svoje prisotnosti zlasti na področju telefonskih zadrug v notranjosti Argentine je Iskratel botroval kratkemu izpopolnjevalnemu tečaju za združne dejavnike na področju telekomunikacij. Tečaj je trajal dva dni in sicer 26. in 27. septembra v mestu La Plata, ki je prestolnica province Buenos Aires. Pod naslovom „Svet telekomunikacij - stvarnosti, rešitve in perspektive“ je vrsta strokovnjakov intenzivno seznanila udeležence tako s podjetniškimi problemi na tem področju kot s številnimi tehničnimi rešitvami komunikacijskih problemov, ki jih s svojo vrhunsko tehnologijo nudi Iskratel v Argentini.

Podjetniško stran so obdelali med drugimi dr. Ricardo Berardo, Lic. Oscar Grand, šef svetovalec državnega tajništva za ko-

munikacije ing. Roberto Door ter vodja argentinske filijale Iskratel prof. Avgust Vivod. Tehnični vidik Iskratelove tehnologije pa sta predstavila in razložila inženirja Janez Jereb in Janez Petkovšek. Med otvoritveno slavnostjo pa je pozdravil tudi veleposlanik RS v Argentini Bojan Grobovšek.

Zanimivo je, da je dr. Ricardo Berardo, predsednik zadruge Mariano Acosta in poslovodja AMA Internet, ki je srečanje organizirala, predstavil Iskratel kot enega vodilnih svetovnih podjetij v telekomunikacijah in poudaril slovensko prisotnost na tem področju; prof. Vivod pa je obrazložil prisotnost Iskratela v Argentini, ki je tesno povezana tudi z obstojem slovenske povojne emigracije.

Dvodnevni tečaj, pod oznako „Jornadas de actualización y comunicación“, je bil zelo uspešen tako glede udeležbe kot glede odmevnosti, o čemer pričra pregleden članek v vodilnem argentinskem združniškem listu „Mundo Cooperativo“. -e.-t.

Meddobje leto 2001

ŠTEVILKA 1-2

Kulturna revija slovenske emigracije Meddobje je dosegla že 35 letnikov (izhaja že od ustanovitve SKA leta 1954). V prvi letošnji dvojni številki, ki jo je oblikovala Erika Indihar, prične uvodno razmišljanje predsednik SKA in glavni urednik arh. Marjan Eiletz. Predvsem razpravlja o slovenski kulturni identiteti, slovenski zavesti in o važnosti ohranjanja slovensčine kot bistvenega znaka narodnosti. Imamo bogato razvejano likovno in glasbeno dejavnost, imamo pa tudi že nekaj mlajših, ki pišejo v španščini.

Sledijo tri poezije našega znanega in eksotičnega pesnika Vladimirja Kosa iz Japonske, ki svojem značilnem slogu premišluje o človeku.

Mlada Erika Lidija Poglajen piše v španščini, objavila je dve pesmi: Járabe de néctar y espina, kjer govori o globokimi refleksivnimi verzih o boju v njej in novem upanju. Druga je Carta a los setenta años, kjer za mlado univerzitetno študentko presenetljivo govori o občutjih starke.

Obe pesmi je zelo dobro prevedel v slovenščino Branko Rebozov, le v pesmi Sirup ... so se štiri vrste prevoda izgubile.

Isti pesnik je objavil dve svoji pesnitvi izpred 40 let, Ciciban poslušaj veter v gozdu (z domobransko tematiko) in Noč na tujem z razmišljanjem o emigraciji.

Sledij proza. Tone Mizerit, ki je začel pisati šele pred nekaj leti, je podal Kratke zgodbe, in sicer Dieguito in Delta. Kot vse njegove zgodbe govore o Buenos Airesu in njegovi okolici, predvsem v realistično, prav naturalistično podanih argentinskih značajih. Prva se dogaja v „Villa miseriji“ in pokaže, da je tudi tam doma nežnost, druga pa v Delti, kjer prikazuje vso realnost tamkajšnjih ljudi. Gotovo so zaradi neposredne tematike in odličnega prikaza vredne branja.

Sledi obširen esej dr. Jožeta Ranta: Sprava je mogoča, a ne v krščanski polnosti.

Tu razmišlja o možnosti sprave v Sloveniji, kjer je mnenja, da krščanska sprava zaradi naših ateističnih nasprotnikov še ni možna, a da je možna in potrebna vsaj

legalna sprava. Pregleduje vse izjave Cerkve, kjer obžaluje svoje napake in ponuja roko, ki pa ji z druge strani ni odmeva. Končno našteva, kaj bi morala ta sprava na legalni ravni obsegati.

Martin Sušnik, mlad filozof, objavlja razmišljanje Odpreti oči, (sedanja družba in etični klic). Modernemu nihilizmu se človek lahko upre samo v poglobitvi v svoje bistvo in naravo,

kjer lahko najde tudi etični klic k spremembi.

Zanimiva je tudi diplomatska univerzitetna naloga Irene Nabergoj iz Slovenije: Literarna kritika in esejistika v reviji Meddobje. (3. del). Iz revije je povzela predvsem filozofska razmišljanja naših piscev kot Komarja, I. Lenčka, Brumna itd, pa versko naravnane eseje, kakor tudi razmišljanja o izseljenstvu Simčiča, Brumna, Gogale (ne pa Papeža!?)

Jure Vombergar je ocenil knjigo Argentina, ki jo je napisal pred leti Tone Brulc. Ta knjiga je pisana sočno in zanimivo, z bogatimi slovenskimi in španskimi reki, in hoče biti pregled tukajšnje emigracije, podan iz duše razočaranca, ki je velikokrat prav krivičen proti marsikomu, ki mu ni pogodu, si izmišlja dogodke in razlage, obenem pa obtožuje vse politike in cerkvene predstojnike.

Sledi ponatis pogovora, ki ga je imela Melita Forstnerič Hajnšek z Zorkom Simčičem o Stanku Majcnu ob izidu njegove knjige Srečanje z Majcnom.

Pred meseci je bil med nami komorni pevski zbor Ave. Njegov spremljevalec Franc Križnar opisuje obisk in prinaša razne pogovore in srečanja tukaj.

Za zgodovino so važna pisma; Tukaj so objavljena pisma (2. del) Vinka Beličiča v Trstu Alojziju Gerziniču v Buenos Airesu, ki prinašajo predvsem vpogled v Beličičevo delo in mišljenje.

K temu dodajmo še pogled na umetniško prilogo, kjer je slikar Tone Kržišnik prispeval dva odlična akvarela v impresionističnem stilu.

Naj še omenimo, da izhaja Meddobje z denarno podporo ministrstva za kulturo republike Slovenije.

TD

Skrbimo za zdravje

Metka Mizerit

Počitek - spanje

Poskrbite za primeren počitek in zadostno spanje.

Počitek je telesna in duševna obnovitev utrujenega človeka. V preteklosti je kmet delal od zore do mraka. V poletni vročini je posedel v senci pod drevesom. Spoštoval je nedelje, takrat se je telesno odpočil. Danes je delo poleg telesnega, predvsem duševni napor in moramo poskrbeti za drugačen način počitka. Počitnice na morju, v hribih, na deželi, na svežem zraku so nujna potreba, ne luksuz. Kar vložimo denarja v primerne počitek, ga prihranimo pri zdravniku in zdravilih. Za marsikatero družino so počitnice izven domače hiše nedosegljive. Morda nam bodo sorodniki ponudili svojo počitniško hišo, ali pa nas bo prijatelj povabil na kmete. Morda tudi ne. Vendar je važno, da se vsaj za nekaj časa ustavimo, spremenimo način življenja, se oddahnemo od vsakdanjosti. Odločimo se za izlet v naravo, kopanje v bazenu, preprosto sončenje na domačem vrtu, skratka skušajmo živeti nekoliko bolj prosto.

Spanje je temeljna oblika počitka. Da smo spočiti in sveži, je važno, da se dobro naspimo. Dojenček prespi polovico dneva. Majhen otrok potrebuje deset do dvanajst ur spanja. V starosti se čas in potreba spanja skrajša. To je naraven, fiziološki pojav. Dorasel človek si mora privoščiti šest do osem ur spanja, da si ohrani telesno in duševno zdravje. Za nespečnostjo trpi po 65. letu starosti 25% moških in 40% žensk. Včasih je to posledica nepravilnih navad, npr. pitje prave kave in poživilnih pijač (coca cola, pravi čaj in razni toniki) v poznih popoldanskih urah. Največkrat pa nespečnost povzročajo razburjenost, zaskrbljenost, prevelik duševni napor, včasih prevelika utrujenost.

Nekateri ljudje ne morejo zaspati, nekateri pa hitro zaspijo, vendar je njihovo spanje moteno s pogostim prebujanjem; nekateri pa se zjutraj zbudijo prezgodaj.

Vročina, kašelj, težko dihanje, bolečine, vse to lahko vodi v kronično nespečnost, ki jo zdravi zdravnik.

„Rana ura, zlata ura,“ pravi slovenski pregovor. In še drug: „Zgodaj spat, zgodaj vstat, kdor hoče biti zdrav in mlad.“

Samo nekaj splošnih nasvetov glede spanja.

Odhajajte spat ob določeni uri. Ne ponočujte! Dan je za delo, noč za spanje. Res je, da se moderni mestni človek skoraj ne more izogniti noči. Vendar naj to ne postane običaj. Nikar se ne spremenite v nočne ptice.

Ne gledajte pozno zvečer filmov, ki bi vas razburjali. Vojni filmi vam morda vzbujajo neprijetne spomine; tudi grozljivke ponavadi predvajajo po TV pozno zvečer, pa to ni priporočljivo.

Če ne opravljate fizičnega dela, se skušajte sprehoditi. Seveda v Buenos Airesu ne morete na sprehod zvečer, ker postavljate svojo osebo v nevarnost, da vas napadejo in oropajo. Sprehodite se popolnoma.

Spalnica naj bo dobro prezračena. Postelja udobna, žimnica naj ne bo pretrda; pa tudi na pernici ne spite, mislim na premehki postelji.

Legajte k počitku vsaj dve uri po večerji. Preobilne večerje niso priporočljive. Ker pa je včasih delovni urnik tak, da večina uslužbencev nima kosila in se šele pri večerji nahrani, naj bo ta dovolj zgodaj, da ne odhajate spat s polnim želodcem.

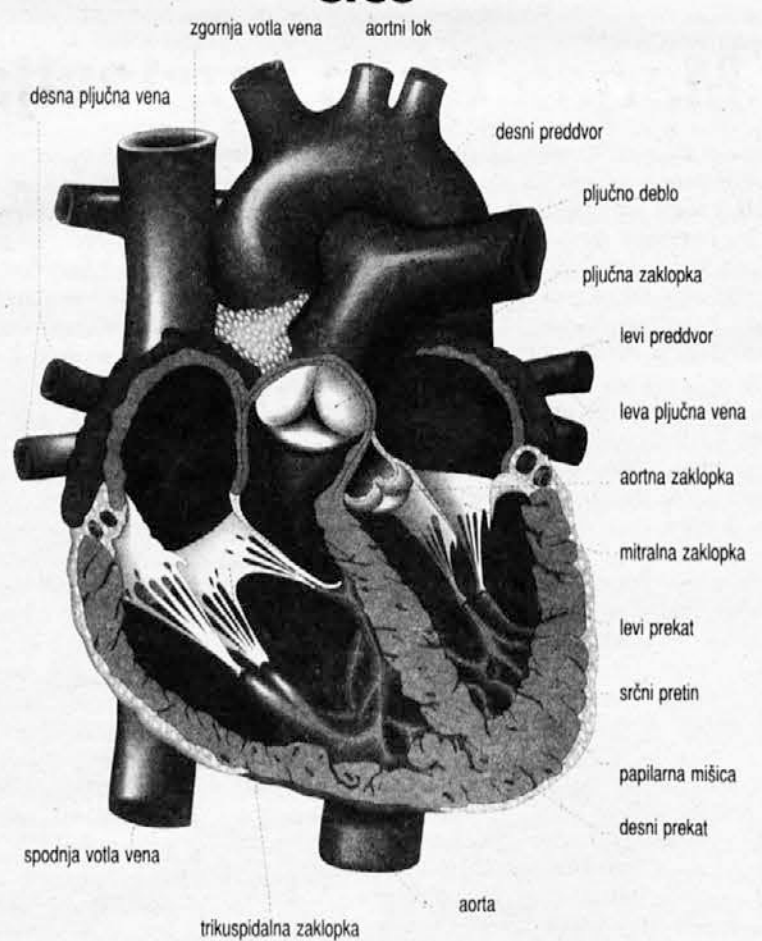
Ne pijte močne kave v poznih večernih urah, tudi ne drugih pijač, ki bi vas razburjale. Pater Ašič priporoča čaje: kamilice, melisa, meta, lipa.

Legajte spat z mirno vestjo. V zavesti, da smo dan dobro preživeli, da smo izpolnili svoje dolžnosti, delali dobro in se ogibali hudega bomo v miru zasпали.

Priporočite se Bogu, zmolite večerno molitev in lahko noč vam želimo.

Jezikovni kotiček

Srce

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

GOLNIK PRAZNOVAL 80 LET

Z večerno svečano akademijo v Cankarjevem domu se je uradno zaključilo praznovanje 80-letnice Bolnišnice Golnik - Kliničnega oddelka za pljučne bolezni in alergijo. Golnik ne pomeni le kraja na Gorenjskem, ampak simbol zdravstva in kakovostne bolnišnice, je v govoru poudaril minister za zdravje Dušan Keber. Slavnostni govornik, direktor bolnišnice Golnik Jurij Šorli, je predstavil zgodovinski razvoj in dosežke bolnišnice.

POLICAJI NA ČO OJU

Potem ko so člani prve himalajske odprave slovenskih policistov zaradi slabega vremena morali zaustaviti poskus osvojitve 8201 metra visokega vrha Čo Oju, so v drugem „naskoku“ vrh osvojili. Kot je zapisano na spletnih straneh policije, so vsi člani odprave zdravi, v Slovenijo pa se bodo predvidoma vrnili v začetku novembra. Odpravo je v okviru Planinske zveze Slovenije organizirala policija. Poleg vzpona je cilj odprave prvi slovenski smučarski spust z omenjenega vrha. Člani odprave so Viki Grošelj, Tone Škarja, Igor Tekavčič, Rafael Vodišek, Aleš Miklavčič, Robert Kralj, Matej Brajnik, Maksimiljan Trop, Franc Rožman, Izidor Kofler in Davo Karničar.

VOLJA NA VOLJO

Voljatelj, novi slovenski ponudnik internetnih storitev, je ponudil Slovincem brezplačno uporabo interneta. Poleg brezplačnega dostopa do interneta bodo imeli vsi uporabniki t. i. storitve Volja na voljo še brezplačen poštni predal in brezplačen prostor za svojo domačo spletno stran. Voljatelovi uporabniki bodo tako plačevali le še stroške za telefonski klic. Voljatelj brezplačno uporabo interneta ponuja na območju vse Slovenije.

JAT ZAHTEVA KOS TORTE

Pogoj za vzpostavitev prometa med Beogradom in Ljubljano je vključitev JAT v

promet, ki ga Adria Airways opravlja na progi Ljubljana - Priština. Predstavnik JAT je zatrdil, da se Adria Airways ves čas izogiba pogovoru o Prištini, ker gre za eno najbolj dobičkonosnih prog, na kateri vsako leto prepelje približno 200.000 potnikov.

SLOVENSKI ROBINZON

Pri založbi Mladinska knjiga je izšla knjiga Antona Tomažiča z naslovom Drugi kraj rojstva: Nevis. Avtor v svoji knjigi opisuje osemdnevni boj za preživetje v breznu brez vode in hrane na 985 metrov visoki gori karibskega otoka Nevis, na katero se je povzpel konec februarja letos, opisuje pa tudi potek reševalnih akcij in prizadevanj njegove žene, ki je organizirala iskanje.

KMALU URŠULINSKI VRTEC

Ljubljanske uršulinke želijo z odprtjem novega vrtca obuditi pedagoško vzgojno tradicijo svojega reda, ki v Sloveniji obstaja skoraj 300 let, temelječo na krščanskih vrednotah s poudarkom na načelih svete Angele Merici, ustanoviteljice uršulink, po kateri se bo vrtec tudi imenoval. Hkrati v slovenski prostor uvajajo novo vzgojno metodo Montessori, ki bo otroke vzpodbujala k bolj samoiniciativnem spoznavanju sveta okrog sebe. Vrtec bo z normalno dejavnostjo začel v začetku 2002.

PRIKLJUČEK GORENJSKE

Kljub izgradnji obroča okoli Ljubljane Gorenjska še ni priključena v slovensko avtocestno mrežo. Zdaj pa sta ljubljanska županja Viktorija Potočnik in minister za informacijsko družbo Pavel Gantar, ki začasno vodi prometno ministrstvo, sprejela sklep, da bo realizacija avtocestnega odseka Šentvid - Koseze prioriteta in vključena v rebalans nacionalnega programa izgradnje avtocest. Po Gantarjevih besedah predstavlja ta odsek „prometni problem številka ena na avtocestnem sistemu Slovenije“.

Slovenija in šport

MARATONSKI SLOVENKI

Slovenska atletinja Anica Živko je zmagovalka desetega zagrebškega maratona. S časom 2:53,25 je za slabo minuto prehitela Madžarko Kingi Pracser, tretja pa je bila Moldavka Natalija Čerkes (2:59,59). Slovenska atletinja Ida Šurbek pa je na mednarodnem malem maratonu (21 km) v Salzburgu osvojila najvišjo stopničko. V konkurenci 3000 atletinj iz osmih držav je zmagala s časom 1:19,07.

USPEH V NEMČIJI

Slovenski namiznoteniški igralec Bojan Tokič je uspešno nastopil na posebnem turnirju igralcev do 21 let na odprtem prvenstvu Nemčije. Tokič je po vrsti premagoval vse nasprotnike in je med drugimi v četrtfinalu premagal sedanjega evropskega mladinskega prvaka Poljaka Goraka, v polfinalu Nemca Moritza ter v finalu Poljaka Kosovskega.

VESLAŠKA ZMAGA

Svetovni veslaški podprvak Iztok Čop je zmagal na devetem pokalu Chalupa. V Jindrichovem Hradcu je bil v velikem finalu boljši od prireditelja tekme Vaclava Chalupa in drugega Čeha Davida Koprive. Za Čopa je to že druga zaporedna zmaga na tem tekmovanju po letu 1999. Lani pokala Chalupa ni bilo, pred tem pa je najboljši slovenski veslač osvojil še dve drugi in eno tretje mesto.

KDO JE NAJBOLJŠI?

Športni program Radia Slovenija je zaključil že 12. akcijo zbiranja športnika po izboru poslušalcev. Šesti izbor športnika poletja se je začel sredi aprila, akcija pa se je končala s prvo soboto v oktobru. Po seštevilku glasov se je tedaj izoblikovalo 13 nominirancev, ki so bili v igri za končno zmago. Po zaključnem glasovanju je največ glasov zbral nogometaš Zlatko Zahovič.

MLADI DOBRO ZAČELI

Slovenska nogometna reprezentanca do 19 let je dobro začela kvalifikacijski turnir za evropsko prvenstvo. V Murski Soboti je presenetila prvega favorita turnirja Grčijo in zmagala s 3:2. V drugem srečanju pa so reprezentanti Slovenije s 3:0 premagali Ferske otoke, predvsem z boljšo igro v drugem polčasu.

VOJNA V AFGANISTANU

Po dveh tednih zračnih napadov so ZDA začele novo fazo operacije. Ameriške specialne enote izvajajo kopenske operacije, v katerih sodeluje več kot sto komandosov, ki jih na jug Afganistana pripeljejo helikopterji. V strmoglavljenju helikopterja v Pakistanu sta umrli dva vojaka. Predstavnik pakistanskega zunanjega ministrstva je zatrdil, da ta helikopter ni sodeloval v misiji rangerjev, talibanski minister za izo-

“MOJ PRIJATELJ”

se imenuje lični koledarček, ki ga je izdelalo Slov. dušno pastirstvo v Buenos Airesu in pri katerem so sodelovali naši znani javni delavci dr. Ahčin, dr. Gnidovec, prof. Gerzinič, dr. Hanzelič, dr. Jaklič, Jurak, dr. Lenček, dr. Odar, prof. Orehar in dr. Žakelj.

Vsebuje poleg koledarskega dela še glavja kot: Sveta vera bodi nam luč, Živimo po veri, Zakon ti si svet, V družinskem svetišču, Cerkev in naše naloge do nje, Cerkev in družba, Cerkev in kultura, Slovenski katoličani po svetu.

Vsa naklada koledarčka je vezana v usnje, zato je cena res nizka, samo deset pesov.

JURČIČ - ČESNIKOV „DOMEN”

Ljudje, ki jih je bilo za polno dvorano, so se kot tolikokrat doma od srca nasmejali in bridko jokali.

Scena (Smole) je bila prilagojena finančni zmogljivosti. Čamernik je s pevskimi točkami dosti pripomogel k pravemu razpoloženju. Režiserjeva (Holosan) velika zasluga je bila, da je igralce res smotno razvrstil po odru, jim priučil živahno, neprijetno kretanje in tako ustvaril nekatere tudi za pogled zelo mikavne skupine. Igralci so se zelo potrudili. Videti jim je bilo, da vzamejo stvar zares. Kar pa moramo pose-

bno pohvaliti, je glasna in razločna izgovorjava: govorili niso zase in za oder, ampak za poslušalce v dvorani. Zaradi te odlike radi oprostimo, če je komu kaj domačega ušlo.

SAN MARTÍN - PLEMENITA GESTA

Slovenski cerkveni pevski zbor v San Martínu večkrat gostuje na povabilo v raznih cerkvah s petjem pri maši in dobi tu in tam za to tudi kako denarno nagrado. Poleg tega vplačuje vsak član zbora mesečno svoj prispevek za zbor.

Tako se je v blagajni po odbitku vseh stroškov nabral znesek 504 pesov. Odbor pevskega društva je napravil lepo gesto in je sklenil, da vsoto 500 pesov daruje slovenskemu bogoslovnemu semenišču.

LANÚS

Imeli smo obisk. Tri tedne smo imeli med nami Urbančevega gospoda, ki si je za nekaj časa vzel počitnice in po dveh letih spet prišel iz tukumanskih hribov med Slovence. Konec oktobra je spet odpotoval v svojo župnijo v Trancas, severno od Tucumana, kjer oskrbuje župnijo, ki šteje 10.000 duš, velika pa je za pol Dolenjske.

Svobodna Slovenija, št. 44;
8. novembra 1951

Slovenija moja dežela

Industrija in trgovina

Slovenija je bila vedno poljedeljska dežela. Skoraj vsi so živeli od polja, tudi meščani. A v mestih so se pričeli zbirati obrtniki. Da so si zavarovali delo, so se med seboj združili v cehe, to je nekake sindikate. Bil je to zaprt krog in določeni so bili trdni okviri, kako in koga so sprejeli medse.

Po vsej Sloveniji so predli volno, v Borovljah na Koroškem so bili znani puškarji, ki so opremljali avstrijsko vojsko, (kakih 15.000 karabink letno), v loškem gospostvu so tkali platno, v Gorici so tkali z uvoženo svilo, okoli Kranja so izdelovali sita in jih izvažali v Trst, itd.

Preko naših krajev so prevažali iz Hrvaške v Italijo žito in živinske proizvode, obratno pa vino. Zrasla je trgovina z Italijo.

Ko so v teh stoletjih Habsburžani očistili Jadransko morje gusarjev, so pričeli urejati pristanišča, predvsem Trst, kamor so prihajale ladje iz vse Evrope in je bil proglašen za svobodno pristanišče. Da pa so lahko prenašali robo na Dunaj in dalje, so morali pripraviti ceste in urediti prevoz. Tu je dobilo delo veliko slovenskih bogatejših kmetov, ki so s svojimi „parizarji“ in konji obvladovali ves promet Trst - Ljubljana - Gradec - Dunaj, kar je obstalo do prihoda železnice sredi 19. stoletja. Pričeli so tudi s plobo po Savi za trgovino na jug.

Leta 1490 so odkrili rudnik živega sre-

bra (mercurio) v Idriji, ki je bil med največjimi na svetu. V Idriji je delalo nekaj sto delavcev in so pridobili kakih 200 ton živega srebra na leto, ki so ga nato prodajali v Nemčijo, Amsterdam ali Benetke. Od drugih rudnin je Slovenija imela precej železa, (danes je ruda izčrpana), predvsem okoli Jesenic, Bohinja, Kroke, Železnikov.. Železno rudi so topili že v plavžih, potem pa kovali npr. v Železnikih in v Kropi žeblje in druga orodja, kar se je nadaljevalo prav do 20. stoletja. Celotno proizvodnjo železa cenijo na 1600 ton letno. Tedaj so delali tudi otroci.

Seveda pa so bili lastniki teh fužin tujci, Nemci in Italijani. Sploh je nekaj novih družin doseglo veliko bogastvo s trgovino ali začetno industrijo (Codelli, Zois, etc.). V mestih so se pojavljali bančniki, tudi židje, ki so bili sicer v 15. stoletju izgnani iz dežele razen Trsta in Gorice.

Leta 1724 so deželni stanovi dobili pravico, da so postavili pri Ljubljani suknarno, ki je delovala stoletja. In v Ljubljani in drugih velikih mestih so se naselili prvi študirani zdravniki, pravniki in lekarnarji.

Osebnosti

Krst. V nedeljo, 21. oktobra je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Fiona Beltram**, hčerka Jožeta in Sandre roj. Petkovšek. Botra sta bila Sonja Petkovšek in Franci Novak; krstil pa je župnik Franci Šenk.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Darovali so v dobrodelni sklad Zvez slovenskih mater in žena je gospa Polona Marolt por. Makek darovala \$1.000 v spomin na starše Marjana in Fani Marolt. **Najlepša hvala in Bog povrni!**

Mali oglasi

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmede, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. e-mail: veronikaf@elstio.net

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudi 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel/Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec -4 številke- \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 31. oktobra 2001

1 dolar	245,80 SIT tolarjev
1 marka	112,95 SIT tolarjev
100 lir	11,41 SIT tolarjev

NAJ VAŠ DENAR ZAŽIVI!

Uspeh boste dosegli z malimi vlogami.

Sloga vam ponuja lepe priložnosti.

Obiščite nas v glavni pisarni, v središču mesta Ramos Mejía, Bmé. Mitre 97.

Našli bomo možnost dobre naložbe.

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

4656-6565

„VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE“

52. Zvezni mladinski dan v Slovenski vasi - 4. novembra

ob 8. uri začetek tekmovanj
ob 9.15 sv. maša
ob 10.15 dviganje zastav
ob 12.30 kosilo
ob 19.30 kulturni program nato prosta zabava.

Opozorjamo na spremenjene urnike in se opravičujemo za povzročene neprijetnosti.

Srednješolski tečaj ravn. Marka Bajuka

Sklep v soboto 10. novembra 2001 v Slovenski hiši

ob 16.30: razdelitev spričeval
ob 17.00: zahvalna sv. maša
ob 18.00: sklepna prireditev

Starši in prijatelji tečaja lepo vabjeni!

MARJAN GRUM

vabi v svojo galerijo na retrospektivno razstavo

La Boca, Garibaldi 1429 (za Caminitom)
ves mesec november po 18. uri

50 let Slovenskega okteta

Pomlajeni Slovenski oktet je v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma proslavil 50-letnico delovanja. Slavnostni koncert je bil v celoti posvečen slovenski pesmi. Za to priložnost so izdali tudi novo ploščo. Priredbe slovenskih narodnih in umetne pesmi vidnejših domačih ustvarjalcev so osrednji poustvarjalni del tako nekdanje kot sedanje zasedbe, ki jo od leta 2000 vodi dr. Mirko Cuderman.

Slovenski oktet je bil ustanovljen leta 1951 iz želje, da bi preko kulture in še posebej preko zborovske glasbe obnovili ter okrepili vezi med slovenskimi izseljenci in njihovo rodno deželo. V prvotni zasedbi so bili Janez Lipušček in Gašper Dermota (1. tenor), Božo Grošel - edini še živeči, in Marij Kogoj (2. tenor), Tone Kozlevčar in Roman Petrovčič (1. bas) ter Artur Šulc in Tone Petrovčič (2. bas). Prvi umetniški vodja je bil Janez Bole. Zbor je na začetku prepeval čitalniške pesmi in priredbe slovenskih narodnih, denimo Franceta Marolta in Oskarja Deva. Program so kmalu dopolnili z umetno zborovsko literaturo, tako domačo kot tujo, hkrati pa so slovenske avtorje spodbudili k ustvarjanju novih del.

Kmalu po nastanku je ansambel po kakovosti presejal druge zборе, saj so ob tehnični dovršenosti v petje vpeljali tako imenovano fraziranje in postali vzor mnogim tovrstnim zasedbam. Slovenski oktet, v katerem se je v pol stoletja zvrstilo več kot

30 pevcev, je prvič javno nastopil junija 1952 v Trstu. Od takrat je opravil skoraj štiri tisoč koncertov, s katerimi je slovensko pesem in ostalo vokalno glasbo ponesel na vseh pet kontinentov. Nastopal je v 42 državah sveta, posnel vrsto gramofonskih in laserskih plošč. Dvakrat je prejel Prešernovo nagrado (1957, 1964), red zaslug za narod (1966) ter zlati častni znak svobode Republike Slovenije (1996).

Pevci so se s koncertno turnejo po Sloveniji in ZDA leta 1996 poslovili od nastopanja, vendar so njihovo tradicijo na pobudo dirigenta Antona Nanuta prevzeli mlajši, ki ostajajo zvesti železnemu repertoarju, v katerega sodijo predvsem slovenske narodne in umetne pesmi, pa tudi dela številnih tujih skladateljev iz različnih glasbenih obdobij. Trenutna zasedba: Vladimir Čadež in Andrej Ropas (1. tenor), Janez Triler in Rajko Meserko (2. tenor), Primož Dekleva in Jože Vidic (bariton) ter Tomaž Zadnikar in Matej Voje (bas). Kot rečeno, jih vodi dr. Mirko Cuderman.

V Carapachayu
bo v nedeljo, 11. novembra,
skupno kosilo.
Prijatelji doma lepo vabljeni!

NUJNO!

Prodaj hišo radi selitve
po ugodni ceni. Po želji tudi opremo!
Tel.: 4627-5514 - 4625-1847

Vabljeni na razstavo vitražev in zlitij
Marjane P. Černič in **Norme Devit**
na Perú 272 - Manzana de las Luces.
Odprto od 1. do 13. novembra, od ponedeljka do petka med 17. in 20. uro, v soboto in nedeljo od 16. do 20. ure.

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: eslovenia@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit
V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, Pavlina Dobovšek,
Veronika Godec, Metka Mizerit, Tone
Šušteršič, Anton Drobnič, STA

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:
v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 3. novembra:
Celodnevni izlet šolske mladine v
Glew.

Redni pouk Srednješolskega tečaja
RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.

Redni občni zbor Počitniškega doma
dr. Rudolfa Hanželiča ob 17. uri v
Slovenski hiši.

NEDELJA, 4. novembra:
Zvezni mladinski dan v Slovenski
vasi s celodnevno programom.

ČETRTEK, 8. novembra:
Seja upravnega odbora Zedinjene
Slovenije, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 10. novembra:
Zaključna prireditev Srednješol-
skega tečaja RMB v Slovenski hiši.

NEDELJA, 11. novembra:
V Slovenskem domu v Carapachayu
skupno kosilo.

PETEK, 16. novembra:
Seja Medorganizacijskega sveta ob
20 uri na Slovenski pristavi.

NEDELJA, 16. decembra:
46. Slovenski dan s celodnevno
prireditvijo v Hladnikovem domu v
Slovenski vasi.

Za smeh

Na policij so vlomilca vprašali: „V enem tednu ste v isto trgovino vlomili dvakrata. Zakaj?“

„Ker je na vratih pisalo: Kmalu nas spet obiščite.“

Kje se bova dobila?

Kjerkoli!

Kdaj pa?

Kadarkoli!

V redu. Glej, da boš točna!